

нѣкой музикантъ е великъ, причината за това седи въ онази душа, която го обича и вдѣхновява. Нѣкой казва: Мене никой не ме обича. — Ако никой не те обичаше, ти щѣше да останешъ като нѣкоя малка жаба въ блатото, по цѣль день да крѣкашъ. Ако се намѣри човѣкъ, който може да обикне една жаба, както трѣбва, и тя ще се повдигне. Обаче, опасно е човѣкъ да обича жабата, както човѣка. Той ще обича жабата по особенъ начинъ. Затова е казано: „Не обичайте свѣта!“ За кой свѣтъ се отнася това? — За разваления свѣтъ, който всѣки день се руши и изчезва. Днесъ повечето хора лежатъ въ този свѣтъ. Погледнете, какви сж тѣхнитѣ лица! Малко хора ще срещнете красиви. Лицата на много съвременни хора сж на израждане, понеже вървятъ надолу, въ низходяща степенъ. Това не е за упрекъ, но човѣкъ трѣбва да се пази отъ това деформиране. Ломброзо е изучавалъ престѣпнитѣ типове и търсилъ причината на това израждане, на това деформиране. Казвамъ: главната причина за израждането на съвременния човѣкъ се дължи на това, че той не обича Бога. Втората причина е, че той не обича своя ближень. Защо трѣбва да обичаме Бога? — За да се влѣе въ насъ новия животъ. Ако не Го обичаме, ние ще останемъ съ стария животъ въ себе си, а стариятъ животъ е носителъ на злото, на страданията и нещастията на човѣка. Любовта къмъ Бога подразбира вливане, прииждане на новия животъ въ човѣка. Съвременнитѣ хора стоятъ предъ своитѣ пресъхнали чешми. Казвамъ: не стойте предъ пресъхнали чешми! — Ама тѣ пакъ ще протекатъ. — Кога? — Когато завали дъждъ. Много хора стоятъ съ своитѣ торби предъ изсѣхнали дървета и чакатъ оттамъ да имъ падне нѣкой плодъ. Други пакъ стоятъ предъ своитѣ развалени храмове. Не стойте предъ разваленитѣ храмове! Пресъхналиятъ чешми, изсѣхналиятъ дървета, разрушенитѣ храмове, старитѣ философи сж изпѣли своята пѣсень. Всички хора, въ които Божествената мисль тече, трѣбва да съзнаятъ това! Тѣ трѣбва да разбератъ, коя мисль преодолява въ тѣхъ — човѣшката, или Божествената. Когато дойдатъ изкушенията, хората иматъ условия да се познаятъ и да изправятъ характера си. Изкушенията, мжнотиитѣ сж на мѣсто. Тѣ даватъ възможность на човѣка да се бори, да работи върху себе си. Докато работи, докато се бори, той е на правъ пѣтъ. Неприятельтъ може да те мачка, да те събори десетъ пѣти на земята, но ти не трѣбва да отстъпвашъ.